

שאלה: איך מסתדרים בשלום בית כאשר רק אחד מבני הזוג שומר מצוות? אני התחתנתי כאשר אני ובעלי היינו חילונים. כמה שנים אחרי הנישואין כאשר כבר היו לי שני תינוקות, חזרתי לקיים קצת מצוות כמו שבת, כשרות ומקוה. עדיין אינני שומרת את הכל. בעלי הוא נשאר חילוני כמו קודם, ויש לו תרעומת עלי שאני מכבידה עליו את החיים. לפעמים יש ויכוחים בינינו, ויכוחים כואבים, בין בנוכחות הילדים ובין שלא בנוכחותם. מה עלי לעשות?

תשובה: ספר "מסילת ישרים" כותב (בפרקו הראשון) שכל החיים שלנו מלאים נסיונות, כל אחד ואחד מאתנו נקלע למצבים מביכים ועלינו לנהוג כתורה, עלינו לחיות בהכרה שהקב"ה נמצא כאן כל רגע ורגע ובוחן אותנו. "שויתי ה' לנגדי תמיד". הקב"ה מזווג זיווגים והוא שהכין בשבילך דוקא בן זוג זה ועליך לאהוב אותו, לסייע לו, לתמוך בו, וגם, לא פחות חשוב מהנ"ל – להתחשב בו.

בעצם יש לבעלך טענה צודקת, כשנישאת לו כך הוא היה, ואת היא שהשתנית ולכן באופן הגיוני אין לגעור בו או לזלזל בדרישותיו. אבל אם תשכון אהבה תמה ביניכם, אם הוא יראה בפועל בכל יום ויום כמה את דואגת לו, כמה את רוצה בטובתו, כמה שאת מתאמצת לשמח אותו, ודאי זה יביא לריכוך ההתנגדות שלו.

את צריכה לעשות סדר במה את רוצה להנהיג בבית. יש חיובים שהם מהתורה, ויש מדרבנן, ויש שהם רק מנהגים. ברור שהחובה העיקרית היא לקיים המצוות שהן מהתורה. לעת עתה תעלימי עין מהאיסורים דרבנן, וכל שכן המנהגים. ודאי את עוד תקיימי כל המצוות דרבנן, אבל זה יגיע רק במשך הזמן. אבל אל תדרשי ממנו דברים אלו. וגם בעניני כשרויות, אל תחמירי לבקש רק כשרות מסוימת המחמירה. כל מצרכי המזון שיש להם חותמת כשרות מהרב המקומי, תוכלי לאכול.

כמו שלא בא בחשבון להתגרש, כך לא בא בחשבון שהילדים יראו את הוריהם מתווכחים ביניהם. אסור שיראו אחד מההורים זועף וכעוס. לכן תשמרי מאד על אוירת נועם. כל דְבָרֶיךָ יהיו עם חיוך מְקַרְב, עם סובלנות. תקפידי לא "לנדנד", לחזור על אותה הדרישה שוב ושוב. מספיק לך פעם אחת להציע. ואם הענין לא מקובל עליו, להשאיר המשך הדין לזמן אחר.

אם הוא נוסע בשבת, אסור לך להצטרף אליו באוטו. אבל אם תטיחי בו ביקורת על מעשיו, זה לא יועיל. בענין חינוך, תבקשי ממנו שכיון שאת הרית את הילדים, את שסבלת תשעה חדשי הריון (הקאות וכאבי בטן וכו') שיתחשב שאת תתני להם את החינוך היהודי-תורני. אם הוא מעשן בשבת, יעשה זאת מחוץ

לבית, על המרפסת. הילדים יודעים שהוא עדיין חילוני, אבל יתחנכו שזה מבחינתם חריג, כי עושה זאת מחוץ לתחום קירות הבית. יקוו שאם הזמן ישוב להיות מסורתי, בבחינה מסוימת.

הספרות הבאה הביתה תכלול ספרי יהדות המחבבים את אורחות חיי ישראל, כמו ספרו של הרב הראשי הקודם לישראל, הרב ישראל מאיר לאו, "יהדות הלכה למעשה", והדומים לו.

טוב הדבר שאת תלכי תמיד לשמוע שיעורי תורה, לפחות פעם בשבוע, כדי להתחזק במשימתך. וכן חשוב שיהיו לך חברות דתיות, ואם זה מתאים, תבואי את עם בעלך לבקר אצלם לעתים רחוקות.

והאמת היא שאפילו אם כל הנ"ל לא יעשו שינוי גדול בארחות חיו, אבל אם תקפיד על דרכי נועם, סוף דבר שהוא יתקרב לארחות מחשבותיך. תזכרי תמיד שיש לו "פלוס" גדול. אמרת שאת שומרת "מקוה". מבחינת גבר צעיר בימינו זה ויתור גדול. יש לכבד אותו על איפוקו. וכן בענין התנהגותך בשבת. אל תראי שהכוס חצי ריקה, אלא היא גם חצי מלאה. סלקי מלבך כל מרירות, כי זה לא בריא וגם לא תניב תוצאות.

והעיקר, תתפללי להקב"ה שיפתח לבו של בעלך לראות יותר ויותר את הנועם ואת החביבות שיש בארחות חיים דתיים. הוא יראה ההבדלים הגדולים שיש בהתנהגותם של ילדים שחונכו לתורה, לבין עמיתיהם ילדים שגדלו ללא משמעת, ללא הרגשת הנוכחות של הקב"ה. באמת האלימות הפיזית והמילולית, הקנאה וחוסר אכפתיות הם מצויים יותר בין אלו שאין אצלם מורא שמים.

תראי איך בריכוזים הדתיים אין צורך לנוכחות המשטרה לשמור מפני אלימות החברה. נוכחותם שם היא רק לתפוש עבירות בתנועת הרכבים.

הישועה עוד בוא תבוא!